

Sygn. II C 192/08

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2013 r

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie II Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Bogdan Wolski
Protokolant:	protokolant Justyna Skwiot

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2013 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa

D. K.

przeciwko

Bankowi (...) S.A.

o zwolnienie od egzekucji

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda D. K. na rzecz pozwanego Banku (...) S.A. w W. kwotę 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt II C 192/08

UZASADNIENIE

I. Stanowiska stron i przebieg postępowania.

1. D. K. działający przez matkę U. K. wytoczył powództwo przeciwko Bankowi (...) S.A. w K. (którego następcą prawnym jest Bank (...) S.A. w W.) o zwolnienie spod egzekucji spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...), położonego przy ul. (...) w W., znajdującego się w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W. przy ul. (...), zajętego przez komornika sądowego rewiru V przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi – Południe w W. w sprawie egzekucyjnej z wniosku Banku (...) S.A. w K. przeciwko U. K. (sygn. akt V KM 1337/07). D. K. wniósł także o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

1.1. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż na wniosek pozwanego, komornik sądowy wszczął w dniu 29 czerwca 2007 r. egzekucję przeciwko U. K. i zajął spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...), położonego przy ul. (...) w W., które przysługuje wyłącznie powodowi. Powód nabył owo prawo na podstawie umowy darowizny zawartej z matką U. K. w dniu 21 maja 2007 r. W ocenie powoda skierowanie egzekucji do przedmiotowego lokalu narusza jego ograniczone prawo rzeczowe.

2. W odpowiedzi na pozew Bank (...) S.A. w K. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

2.1. Uzasadniając swoje stanowisko pozwany wskazał, iż matka powoda jest dłużnikiem pozwanego. Pozwany podniósł, że U. K. wiedząc, iż jest dłużnikiem pozwanego wyzbyła się w dniu 21 maja 2007 r. majątku na rzecz swojego syna poprzez akt darowizny własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w W. przy ul. (...). Pozwany wskazał także, iż zasadnym jest zawieszenie niniejszego postępowania do czasu rozpoznania powództwa wniesionego przez pozwanego przeciwko powodowi o uznanie za bezskuteczną wobec banku umowy darowizny przedmiotowego spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego.

3. Postanowieniem z dnia 8 grudnia 2008 r. postępowanie w niniejszej sprawie zostało zawieszono na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. z uwagi na wniesienie przez Bank (...) S.A. w W. powództwa przeciwko D. K. o uznanie czynności darowizny z dnia 21 maja 2007 r. za bezskuteczną wobec banku. Postępowanie w niniejszej sprawie zostało podjęte w dniu 7 maja 2013 r.

II. Podstawa faktyczna rozstrzygnięcia.

1. U. K. – matka D. K. była dłużnikiem Banku (...) S.A. w K.. Przeciwko U. K. toczyło się postępowanie egzekucyjne dotyczące zajęcia spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...), położonego w budynku przy ul. (...) w W..

(okoliczność bezsporna)

2. Aktem notarialnym z dnia 21 maja 2007 r. U. K. zawarła z D. K. umowę darowizny spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...), położonego w budynku przy ul. (...) w W..

(okoliczność bezsporna)

3. W dniu 29 listopada 2007 r. nastąpił podział Banku (...) S.A. w K.. W prawa i obowiązki Banku (...) S.A. w K. wstąpił Bank (...) S.A. w W..

(okoliczność bezsporna)

4. Wyrokiem z dnia 12 maja 2011 r. Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie uznał za bezskuteczną wobec Banku (...) S.A. w W. czynność prawną w postaci umowy darowizny spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...) przy ul. (...) w W. zawartej 21 maja 2007 r. Orzeczenie to jest prawomocne.

III. Ocena dowodów.

Sąd oddalił złożone przez strony wnioski dowodowe, gdyż okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy były pomiędzy stronami bezsporne.

IV. Ocena zasadności roszczenia z wyjaśnieniem podstawy prawnej rozstrzygnięcia.

1. Powództwo nie jest zasadne.

2. Zgodnie z art. 841 § 1 k.p.c., osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa.

2.1. Powód podniósł, iż spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...), położone w budynku przy ul. (...) w W. nie stanowi już mienia dłużnika, a więc matki powoda U. K., lecz na mocy umowy darowizny z dnia 21 maja 2007 r. przysługuje wyłącznie powodowi. Skierowanie zatem egzekucji do przedmiotowego prawa narusza ograniczone prawo rzeczowe powoda.

2.2. Odnosząc się do stanowiska powoda Sąd wskazuje, iż wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 12 maja 2011 r. (sygn. akt II C 1192/08) umowa darowizny z dnia 21 maja 2007 r. została uznana za bezskuteczną w stosunku do pozwanego Banku. W myśl art. 365 § 1 k.p.c., orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Związanie prawomocnym wyrokiem z dnia 12 maja 2011 r. oznacza, na gruncie przedmiotowej sprawy, iż Bank może dochodzić zaspokojenia swoich roszczeń ze spółdzielczego prawa do lokalu nabytego w drodze darowizny na rzecz powoda, gdyż przedmiotowe ograniczone prawo rzeczowe, z uwagi na wyrok dotyczący skargi paulińskiej, ocenia się jako pozostające w majątku dłużnika – U. K.. Sąd skierowanie egzekucji do wymienionego w pozwie majątku, nie narusza praw powoda.

3. W tym stanie sprawy, Sąd orzekł jak w sentencji orzeczenia.

3.1. O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 99 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c., przy uwzględnieniu kosztów zastępstwa procesowego (3600 zł) i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (17 zł).

4. Odnosząc się do kwestii reprezentowania powoda na rozprawie w dniu 24 maja 2013 r. Sąd wyjaśnia, iż osiągnięcie przez powoda pełnoletniości nie oznacza, iż wcześniej udzielone przez przedstawiciela ustawowego powoda pełnomocnictwo wygasło (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 1983 r., I Cr 34/83, OSNC 1983/11/180). Wobec tego Sąd obowiązany był zawiadomić o terminie rozprawy dotychczasowego pełnomocnika strony, a nie powoda, co wynika wprost z art. 133 § 3 k.p.c. Sąd ostatecznie brak podstaw do uwzględnienia wniosku pełnomocnika powoda o odroczenie rozprawy.